

godt sige, at amterne sådan set har gjort tingene på en så god måde, at man ikke ønsker at fratage dem opgaven.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Til hr. Søren Gade: Det er jo også det, der er misvisende i det her forslag. Vi skal behandle næsten fem lovforslag i hinanden – i hvert fald to. Det ene handler om butiksudviklingen og administrationen her. Det andet handler om en hel masse forslag.

Vi må konstatere, at det er sådan, at der nu bliver mulighed for uden nogen form for tilladelse og uden nogen form for dokumentation at bygge op til 36.000 boliger på landet. Man kan kort sagt plastre landet til med boliger. Det har selv landbrugsorganisationerne i deres høringsvar udtrykt stor, stor betænkelighed ved. Det har Venstre ikke villet lytte til. Så har man dog indsat en 30 ha-grænse, men så skriver ministeren i sine bemærkninger til forslaget, at som udgangspunkt skal alle have tilladelse!

Så er der frastykningen. Vi har stillet forslag om, at man ikke kan frastykke og tjene penge på det her, i det mindste ikke i de første 10 år. Det vil man ikke være med til at støtte. Der vil i oplandet til de store byer være en lang række landmænd, der kan tjene rigtig, rigtig mange penge.

Det med de 20-30 byer, må jeg sige til hr. Ulrik Kragh, er ikke noget, jeg har fundet på. Det er noget ministeren skriver i bemærkningerne til sit lovforslag. Vi synes, det skulle være hele landet, der blev vinderne, og ikke kun de 20-30 største byer. Det var vigtigt for os, og derfor synes vi, at det egentlig lå godt, som det lå.

Til hr. Søren Egge Rasmussen: Det er fuldstændig rigtigt. Det er en fejlplaceret debat, hvor Venstre forsøger at sige, at Socialdemokratiet skulle have mistillid til sine egne kommunalpolitikere og alle mulige andre. Men når argumenterne ikke holder, er man nødt til at forsøge at køre det over på noget andet, og det er egentlig – undskyld, jeg siger det – lidt utiltalende. Lad os nu debattere indholdet i stedet for mistillid til de kommunale politikere.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu oplever jeg jo næsten daglig den glæde, det er at bo ude på landet, også den glæde, at vi har en medarbejderbolig, som vi fik lov til at bygge for 30 år siden, og den glæde at bo sammen med den funktionær, som er ansat.

Derfor er det meget forvirrende, at det nu ligesom skulle være meget forkert, at det skal være sådan i fremtiden, og så spørger jeg hr. Carsten Hansen: Hvor mange boliger må der i grunden bygges på hver ejendom, og hvor mange ejendomme kan der bygges på? Vi har hørt tallene fra hr. Carsten Hansen, 140.000 og 36.000, og forresten har vi også hørt, at det er at sætte alt liv i stå på landet. Hvad er rigtigt, og hvad er forkert?

Kl. 19.35

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det er jo dejligt at lytte til en, der selv bor ude på landet. Jeg bor i øvrigt i Danmarks største landbrugskommune, det er Odense nemlig.

Men jeg vil sige til hr. Jens Kirk, at når vi snakker om detailhandel, skriver ministeren selv det, jeg har forsøgt at sige, og som i hvert fald alle ordførerne på området godt ved: der vil været nogle vindere. 20-30 af de største byer vil blive de klare vindere på grund af dette forslag.

Derudover har ministeren i et svar til mig også sagt, at der vil være 36.000 ejendomme på over 30 ha, der uden nogen form for dokumentation kan bygge en ekstra bolig. De kan bygge én pr. ejendom, og der vil alt i alt være 136.000 eller 140.000, der kan bygge en ekstra bolig, og det er ganske mange.

På Fyn, hvor jeg som nævnt kommer fra, vil det betyde, at vi får en bygningsmasse i landdistrikterne, der er større end Faaborg Kommunes samlede antal huse. Det er da ganske voldsomt, og selv hr. Jens Kirks egne organisationer har gjort opmærksom på, at forslaget er et mismask. Man ønsker ikke alle de ekstra boliger og udvidelsen af alle de industrier, som burde ligge i industriområderne og ikke ude på landet.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jamen det er jo fantastisk, at Odense nu er blevet til en landsby. Det må være en af de lidt større.

Men her snakker man byplanlægning, og så kommer man igen tilbage til landet. Hvad er det, man siger i Socialdemokratiet? Før havde man glæde af samarbejdet, og der er ikke for mange derude i forvejen, så kunne man da ikke få glæde af samarbejdet igen?

Det er lidt betonagtigt at høre hr. Carsten Hansen sige, at det og det har vi nu engang vedtaget her i Folketinget. Men tyder lovgivningsarbejdet ikke på, at ikke alt, hvad vi vedtager her i